

Козацькому роду нема переводу або Сяяли на сонці шаблі запорожців

Слова: Мирослав Воньо, Петро Карась;
музика Миколи Балеми

Ходою
♩ = 110

Ся - я - ли на сон - ці шаб - лі за - по - рож - ців, як во - ни на
ко - нях гна - ли во - ро - гів. Ко - заць - ко - му ро - ду
не - ма пе - ре - во - ду, ли - не йо - го сла - ва зда - ле - ку ві - ків.
Гей, спі - вай, ко - за - ки, про лю - бов, про зем - лю свя - ту! (Про зем - лю!)
Слав - те, гей, ко - за - ки, во - лю зо - ло - ту!

Сяяли на сонці шаблі запорожців,
Як вони на конях гнали ворогів.
Козацькому роду нема переводу,
Лине його слава з далечі віків!

Приспів:
Гей, співай, козаки,
Про любов, про землю святу!
Славте, гей, козаки,
Волю золоту!

Так, як запорожці, з України хлопці
Вірними шаблями очищали світ.
Козацькому роду нема переводу,
Мати-Україна кликала в похід.

Приспів.

Сяє наша доля, наче маки в полі,
І весняне сонце устає з дібров.
Козацькому роду нема переводу,
Козаки в колисках виростають знов!

Приспів.